

**[Aksel Larsen.]**

valg kommer med et Forslag, træder man atter sammen for at tage Stilling til dette Forslag, som derpaa skal til Urafstemning.

Der har selvfølgelig ikke været afholdt noget saadant Delegeretmøde, det gør man ikke i Dansk Arbejdsmandsforbund mere, til Trods for at det staar i Lovene. Man gør det ikke, fordi man holdt det sidste i Efteraaret 1930, et Delegeretmøde for Jernindustriens Arbejdsmand, hvor Hovedbestyrelsen forsøgte at bilde Medlemmernes delegerede ind, at der var ingen Grund til at stille Fordringer, man skulde være nogenlunde tilfreds med det, man havde, med visse Smaating for de lavere Lønninger og saadant noget, og hvor Hovedbestyrelsen rasede mod Medlemmernes Repræsentanter, som forlangte, at Arbejdstiden skulde sættes ned til 7 Timer, og at Lønnen skulde forhøjes til mindst 1 Kr. 10 Ø. i Timen. Med omtrent alle Stemmer mod Hovedbestyrelsens blev disse Krav vedtaget. Der valgtes et Forhandlingsudvalg, som derefter aldrig indkaldtes til Forhandling, og der blev aldrig foretaget Urafstemning, da Forligsmanden kom med et Forslag, som gik ud paa 5 pCt.s Lønreduktion!

Altsaa, den med, at Medlemmerne, den med at Fagforeningerne ikke har forlangt Overenskomsterne opsagt, den duer jo ikke. Medlemmerne er ikke blevet spurgt. Men det er Fagforeningslederne, de, der er Fædre til dette Lovforslag, som ikke vilde have Overenskomsterne opsagt, ikke vilde stille noget som helst Krav.

De Herrer ved, at det er et ganske almindeligt Krav, som alle Arbejdere underskriver, at vi vil have Arbejdstiden sat ned, effektivt sat ned, ikke saaledes at vi selv betaler for Nedsættelsen, at vi vil have Overarbejde forbudt, ikke ved Lov, men ved Aftaler, og at vi vil have Forhøjelse af Lønningerne, navnlig naturligvis de laveste, men i øvrigt alle Lønninger i Forhold til Prisstigning og Kronefald. Derfor er der ikke overfor Arbejdsgiverforeningen antydet noget saadant Krav, derfor har man overladt det til Socialministeren en Gang, naar Regeringen faar Tid, at fremsætte et Lovforslag om 7 Timers Dagen der, hvor man er sikker paa, at det ikke bliver vedtaget, i Landstinget. Og derfor kommer man med en Lov, som siger,

at i hvert Fald indtil 1. Februar 1934 maa der ikke gøres noget for at faa Arbejdstiden sat ned, Overenskomsterne skal forlænges uforandrede, og der staar i dem, at Arbejdstiden er 8 Timer. Hvordan det saa gaar efter 1. Februar 1934, faar vi jo se — i den Retning taler § 3 temmelig tydeligt.

Men der staar yderligere i § 2, at Iværksættelse af Lockout eller Strejke skal være forbudt. Det gælder alle Arter. Det gælder altsaa ogsaa, hvis Arbejderne vægrer sig ved at fremstille eller transportere Krigsmateriel. Jeg erindrer endnu den berømte Zürich-Resolution, som socialdemokratiske Førere gaar rundt med i D. S. U. og siger: Her ser I, hvor vi er Antimilitarister. Hvad har de gennemført? Et Rustningsforlig med Venstre i Danmark. Man ser, at internationale Socialdemokrater i Zürich har vedtaget, at der skal gøres noget; men her laver man en Lov, som siger, at Arbejderne maa ikke forhindre Fremstilling eller Transport af Krigsmateriel. Der findes mange i Fagforebundene, der paa internationale Kongresser har vedtaget højtidelige Beslutninger om, at det overhovedet skal være Medlemmerne forbudt at medvirke ved Tilvirkning af Ammunition og Vaaben. Fra den socialdemokratiske Regering i Danmark kommer en Lov, som siger: Men Strejker ved Vaabenfabrikation straffes efter Loven.

Saa er der § 3, hvorefter der skal nedsættes et Udvalg. Jeg har ved Lovforslagets første Behandling omtalt dette Udvalg, og jeg skal ikke ved denne Lejlighed atter komme ind paa dets Sammensætning. Jeg er klar over, at Arbejderne om det har samme Mening som jeg. Dette Udvalg skal saa finde ud af, hvorledes Arbejdsstridigheder i Fremtiden skal bilægges, og det skal saa formodentlig vedtages ved Lov her i Rigsdagen. Til den Tid er der sikkert ikke noget til Hinder for, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Parti vil kunne stemme for en saadan Lov, navnlig ikke hvis det er saadan, som Udvalgets Formand har oplyst overfor en Deputation, at man tænker sig ikke at faa indført tvungen Voldgift, men man tænker sig at faa indført Urafstemningsbestemmelser, hvorved man skal have alle Fagforeningsmedlemmerne til at stemme.

Dør tager vi jo ikke fejl, naar vi gaar